

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/12/2020
Identifikačné číslo spisu: 1112010410
Dátum vydania rozhodnutia: 27. februára 2020
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Szabo
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1112010410.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obvineného V. P. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 27. februára 2020 v Bratislave dovolanie V. P., ktoré podal prostredníctvom ustanoveného obhajcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 17. októbra 2017, sp. zn. 3To 108/2016, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného V. P. sa o d m i e t a.

O d ô v o d n e n i e

Obvinený V. P. bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo 6. júla 2016, sp. zn. 7T 36/2012 uznaný za vinného v bode 1/ zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák., v bode 2/ z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák., v bode 3/ z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák., na skutkovom základe, že

1/

5. septembra 2011 v čase okolo 13.30 hod. v Bratislave na A. ulici XX po tom, ako zazvonil pri dverách do bytu poškodenej (t. č. nebohej) Z. C., tejto sa predstavil ako zamestnanec neznámej firmy tvrdiac, že ide merať spotrebiče v byte, na základe čoho ho poškodená vpustila do bytu, asi 10 minút chodil po byte tváriac sa, že meria spotrebiče, následne prechádzajúc okolo poškodenej k tejto pristúpil, pravou rukou jej chytil ľavú ruku, túto jej vykrúcal a silou jej z prsta ľavej ruky strhol zlatý prsteň so žltočerveným očkom, pričom počas tohto sa snažila poškodená klásť odpor, čo sa jej však nepodarilo a obvinený z bytu držiac v ruke prsteň utiekol,

2/

1. septembra 2011 v čase okolo 12.40 hod. v Bratislave na D. ulici X po tom, ako zazvonil pri dverách do bytu poškodenej W.. T. W. a predstavil sa ako zamestnanec neznámej firmy tvrdiac, že ide merať spotrebiče v byte, a po tom, ako ho vpustila do bytu, sa poškodenej spýtal, či mu nemá požičať 0,20 eur, počas toho, ako poškodená vytiahla peňaženku obsahujúcu bankomatovú kartu a finančnú hotovosť vo výške 200,- eur, jej peňaženku vytrhol z ruky a z miesta činu utiekol, čím spôsobil poškodenej W.. T. W. škodu vo výške 250,- eur,

3/

5. septembra 2011 v čase okolo 11.45 hod. v Bratislave na A. ulici XX po tom, ako zazvonil pri dverách do bytu poškodenej C. M., tejto sa predstavil ako zamestnanec bytového družstva tvrdiac, že ide merať elektrospotrebiče v byte, na základe čoho ho poškodená vpustila do bytu, prechádzal sa po byte a idúc za poškodenou využil jej nepozornosť a z tašky ktorú mala prevesenú na kľučke dverí kuchyne, jej zobral koženú peňaženku hnedej farby obsahujúcu Tesco klubovú kartu a finančnú hotovosť vo výške 35,- eur, po čom z miesta činu odišiel, čím spôsobil poškodenej C. M. škodu vo výške 35,- eur.

Za to bol obvinený odsúdený podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m), písm. h) Tr. zák., s použitím § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obvineného pre výkon trestu zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Zároveň súd zrušil výrok o treste trestných rozkazov Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 2T 181/2011 z 12. decembra 2011 a Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 1T 68/2012 z 30. júla 2012 a všetky na nich nadväzujúce rozhodnutia, ktoré zrušením stratili svoj podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obvineného zaviazal nahradiť poškodenej W.. T. W., narodenej X. októbra XXXX, bytom A., D. X (zomrelá) zastúpená V.. V. W. - synom poškodenej, škodu vo výške 205,- eur.

Obvinený na hlavnom pojednávaní dňa 6. júla 2016 zahlásil priamo do zápisnice na hlavnom pojednávaní odvolanie do výroku o vine aj treste, ktoré neskôr odôvodnil osobitným podaním doručeným na okresný súd 14. júla 2016 (č. l. 453-460), pričom prokurátor sa nevyjadril (č. l. 451).

Na podklade podaného odvolania obvineného rozhodoval Krajský súd v Bratislave na verejnom zasadnutí rozsudkom zo 17. októbra 2017, sp. zn. 3To 108/2016, ktorým podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu. Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvinenému V. P., nar. XX. Q. XXXX v W., trvale bytom M., S. X, uložil podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h), písm. m), § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obvineného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 2T 181/2011 z 12. decembra 2011 a Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 1T 68/2012 z 30. júla 2012, ako aj všetky ďalšie výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad (č. l. 578-588).

Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 17. októbra 2017, kedy vo veci rozhodol krajský súd, pričom obvinený uložený trest nastúpil dňa 17. októbra 2017 a uložený trest t. č. vykonáva v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Leopoldov (č. l. 594, 648).

Odpis rozhodnutia krajského súdu bol obvinenému doručený v zmysle ustanovenia § 66 ods. 4 Tr. por. dňa 2. januára 2018, obhajca prevzal rozhodnutie dňa 2. januára 2018, poškodenej C. M. 22. decembra 2017, V.. V. W. 22. decembra 2017 a prokurátor 19. decembra 2017 (č. l. 603).

Okresný súd Bratislava I dňa 10. februára 2020 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie obvineného, ktoré podal prostredníctvom ustanoveného obhajcu Mgr. Miloša Gloneka.

Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 30. októbra 2019 vo vzťahu ku skutku v bode 1/ rozsudku z dôvodov § 371 ods. 1 písm. c), písm. g), písm. i) Tr. por. (č. l. 652-658).

V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. namietal, že súdy uznali jeho vinu v bode 1/ rozsudku bez ním navrhovaného pribratia znalca z odboru zdravotníctva, ktorý by posúdil, či výpoveď poškodenej o priebehu skutku korešponduje so záznamom RZP a výpoveďou svedkyne M. K., ktorá uviedla, že poškodená odmietla transport do nemocnice a neboli zistené žiadne poranenia, na hlavnom pojednávaní mu nebolo umožnené klásť svedkyni otázky, čím bolo porušené jeho právo na obhajobu.

Obvinený ako druhý dovolací dôvod uplatnil dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. V rámci tohto dôvodu obvinený zopakoval vyššie uvedené námietky a naďalej tvrdil, že žiadne násilie voči poškodenej nepoužil. Ďalej zopakoval argumentáciu ako k dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. a vyššie uvedenými námietkami obvinený argumentoval aj vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Záverom svojho dovolania navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil rozsudkom porušenie zákona v jeho neprospech.

Predseda senátu súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručil rovnopis dovolania stranám trestného konania s upozornením, že sa môžu k dovolaniu obvineného vyjadriť. Uvedenú možnosť vyjadriť sa využila zástupkyňa poškodenej podaním doručeným na okresný súd dňa 19. decembra 2019 (č. l. 665), v rámci ktorého uviedla, že poškodená mala v čase spáchania skutku 90 rokov a nemohla chodiť ani stáť bez opory, v čase lúpeže sa držala pravou rukou kľučky na vchodových dverách bytu, aby zabránila pádu. Obvinený jej pravou rukou stiahol zlatý prsteň z ľavej ruky, ktorú jej pevne držal. Bola zadokumentovaná modrina na chrbte ľavej ruky poškodenej od palca obvineného. Po krikú poškodenej obvinený utiekol a okamžite ho zadržali aj policajti. Zástupkyňa uviedla, že poškodená v súvislosti s lúpežou žiadnu zdravotnú ujmu neutrpela.

Vyjadrenie zástupkyne poškodenej bolo zaslané na vedomie obvinenému a jeho obhajcovi, ako aj prokurátorovi, avšak do konania neverejného zasadnutia na toto vyjadrenie nereagovali.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pri predbežnom prieskume zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.). Dovolanie bolo podané po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.). Zároveň však zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zjavné, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. [§ 382 písm. c) Tr. por.].

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach opakovane zdôrazňuje, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá zásada je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolanie preto možno podať iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por., pričom dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 1 Tr. por.). Dovolací súd je viazaný uplatnenými dôvodmi dovolania a ich odôvodnením (§ 385 ods. 1 Tr. por.) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy.

Obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V opačnom prípade, ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom v skutočnosti

obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, alebo ak je zrejmé už v štádiu predbežného preskúmania dovolania vykonávaného v zmysle § 378 Tr. por., že nie sú preukázané dôvody dovolania, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

Obvinený ako prvý dovolací dôvod uplatnil dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu považuje najvyšší súd s odkazom na predchádzajúce svoje rozhodnutia za potrebné uviesť, že právo na obhajobu každého, proti komu sa vedie trestné konanie, je v Trestnom poriadku upravené v ustanovení § 2 ods. 9 Tr. por. Dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. je však iba zásadné porušenie práva na obhajobu. Takým zásadným porušením by bolo najmä porušenie práva na obhajobu tým, že obvinený nemal obhajcu, aj keď ho podľa zákona mal mať, pričom táto skutočnosť je dôvodom dovolania bez ohľadu na to, z akého dôvodu mal obvinený obhajcu mať v zmysle § 37 a § 38 Tr. por. Dôležité sú preto i konkrétne podmienky prípadu, ktoré je potrebné vyhodnotiť individuálne ako aj vo vzájomných súvislostiach.

S poukázaním na námietky obvineného je potrebné uviesť, že obvinený spochybňoval výpoveď poškodenej, svedkyne, ako aj nepribratie znalca, čo je v dovolacom konaní neprípustné, nakoľko sa jedná o namietanie skutkového stavu a nevyhodnotenia dôkazov, pričom tieto námietky nijako nezakladajú opodstatnenosť dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., pretože významom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok a nie posudzovanie skutkového stavu, ktorým je dovolací súd viazaný s poukázaním na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2 Tdo 34/2014 z 12. augusta 2014, podľa ktorého

I. Znemožnenie uplatnenia práva na obhajobu, ktoré zákon priznáva podozrivej osobe, je subsumovateľné pod porušenie práva na obhajobu ako dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. len za predpokladu, že taký postup orgánov činných v trestnom konaní negatívne ovplyvnil vykonávanie procesných úkonov po začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia.

II. Za porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. pri uplatnení oprávnenia podľa § 2 ods. 11 Tr. por.

S námietkami uvedenými v dovolaní sa už okresný aj krajský súd zákonu zodpovedajúcim spôsobom vysporiadali a dovolací súd v podrobnostiach odkazuje na ich odôvodnenie, ktoré pokladá za správne.

Z predloženého spisového materiálu dovolací súd zistil, že obvinenému bol po vzatí do väzby ustanovený opatrením obhajca JUDr. Juraj Kuráň (č. l. 56-57), pričom neskôr obvineného zastupoval JUDr. Martin Prieceľ, s ktorým sa aktívne zúčastňoval úkonov v súdnom konaní, pričom mali možnosť navrhovať dôkazy, klásť poškodeným otázky a vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, pričom v rámci dovolacieho konania ho zastupuje ustanovený obhajca Mgr. Miloš Glonek (č. l. 646). Zo spisového materiálu taktiež vyplýva, že obvinený sa pri výsluchu po začatí trestného stíhania vyjadril, že žiada o ustanovenie obhajcu, pričom v prípade obvineného boli splnené podmienky povinnej obhajoby v zmysle § 37 ods. 1 Tr. por., a preto mu bol ustanovený obhajca JUDr. Juraj Kuráň. V tomto smere dovolací súd nezistil žiadne zásadné porušenie práva na obhajobu, a preto argumentáciu obvineného vo vzťahu k tomu dovolaciemu dôvodu nemohol akceptovať, pretože nie je spôsobilá naplniť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Obvinený uplatnil aj dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Vo všeobecnej rovine k tomuto dovolaciemu dôvodu považuje dovolací súd za nutné uviesť, že uvedený dovolací dôvod sa vzťahuje k najdôležitejšej fáze trestného konania - k dokazovaniu. Dokazovanie prebieha v štyroch etapách, začína vyhľadávaním, nasleduje etapa zabezpečovania dôkazov, potom ich vykonávanie a nakoniec etapa hodnotenia dôkazov. Za dôkaz pritom môže slúžiť

všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov zadovážených podľa Trestného poriadku alebo podľa osobitného zákona.

Dôvod dovolania podľa citovaného ustanovenia sa vzťahuje predovšetkým k tretej etape dokazovania, t. j. k vykonávaniu dôkazov súdom. V tejto súvislosti dovolací súd pripomína, že dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. možno uplatniť v prípade, ak dôjde k porušeniu zákonných ustanovení upravujúcich vykonávanie jednotlivých dôkazných prostriedkov a aby sa napadnuté rozhodnutie opieralo o nezákonné dôkazy. Nemožno však ním úspešne napadnúť informatívnu hodnotu dôkazu, resp. spôsob jeho vyhodnotenia súdom. V rámci tohto dovolacieho dôvodu obvinený namietal nepríbratie znalca z odboru zdravotníctva, pričom spochybňoval aj výpoveď poškodenej, čo je v dovolacom konaní neprípustné.

V rámci ustálenej judikatúry platí, že predmetom dovolacieho konania nemôže byť skutočnosť, akým spôsobom sa súdy nižších stupňov vysporiadali s hodnotením jednotlivých dôkazov, ako aj aké závery z vykonaného dokazovania vyvodili, pretože tu sa jedná o otázky skutkového charakteru, ktoré sú z dovolacieho konania vylúčené. Uvedené pritom rovnako platí tiež i pre odmietnutie vykonania obvineným navrhovaných dôkazov, ktorých vykonanie ani jeden z konajúcich súdov nepovažoval za potrebné z hľadiska náležitého zistenia skutkového stavu (v tomto smere vid' uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. decembra 2009, sp. zn. 2 Tdo 45/2009, uverejnené pod R 21/2010). Len poukázaním na nesúhlas s hodnotením dôkazov a ich odmietnutím vykonania navrhovaných dôkazov, nemožno vyvodzovať predmetný dovolací dôvod.

V tejto súvislosti najvyšší súd pripomína, že je na rozhodnutí súdu zvážiť, akú voľbu dôkazného prostriedku použije pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., ako aj práva podľa § 2 ods. 1 Tr. por. a či určitú skutkovú okolnosť, ktorú považuje za dokázanú, bude overovať ďalšími dôkaznými prostriedkami. Z uvedeného vyplýva, že v prípade, ak popri sebe stoja viaceré dôkazy, dovolací súd nie je oprávnený sa vyjadrovať k výberu dôkazov súdmi nižšieho stupňa. Vyššie uvedené námietky obvineného nie sú spôsobilé naplniť uvedený dovolací dôvod. Argumentáciu dovolateľa vo vzťahu k tomuto dovolaciemu dôvodu preto dovolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

Napokon dovolateľ vo svojom mimoriadnom opravnom prostriedku uplatnil dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu dovolací súd skúma, či skutok ustálený súdmi nižšieho stupňa bol správne podradený pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Iba opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin, alebo že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod naplňa aj zistenie, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Pod týmto sa rozumie napr. nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až 30 Tr. zák.), premlčania trestného stíhania (§ 87 Tr. zák.), ďalej pochybenie súdu pri ukladaní úhrnného alebo súhrnného trestu, spoločného trestu alebo ďalšieho trestu (§ 41 až 43 Tr. zák.), ukladania trestu obzvlášť nebezpečnému recidivistovi podľa § 47 ods. 2 Tr. zák. Uvedené ustanovenie sa vzťahuje aj na porušenie iných hmotnoprávnych predpisov ako je Občiansky zákonník, Obchodný zákonník, pokiaľ tieto majú priamy vzťah k právnomu posúdeniu skutku.

K tomuto dovolaciemu dôvodu je potrebné ďalej uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy nižšieho stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo vyplýva aj z dikcie ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi nižšieho stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať. To znamená, že vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže

obvinený v dovolaní uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové námietky sa pritom považujú námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu vykonaných dôkazov súdmi nižšej inštancie.

Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci odvolacieho konania. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú na preskúmavanie rozhodnutí súdu druhého stupňa. V tomto smere dovolací súd odkazuje na ustálenú judikatúru k výkladu a aplikácii dovolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Z obsahu dovolania vyplýva, že vo vzťahu k citovanému dovolaciemu dôvodu dovolateľ uplatnil výlučne námietky, ktorými zjavne vybočil z deklarovaneho dovolacieho dôvodu. Jeho námietky smerovali proti spôsobu hodnotenia dôkazov a správnosti skutkových zistení súdmi nižšieho stupňa, ako aj proti správnosti posúdenia zisteného skutku.

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu konania obvineného posúdeného v bode 1/ ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák., táto zodpovedá priebehu skutkového deja uvedeného vo výroku napadnutého rozhodnutia po objektívnej i subjektívnej stránke a je správna, pričom obvinenému bol v súlade so zákonom uložený trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 8 rokov, ako aj zaradenie do ústavu so stredným stupňom strázenia, pretože obvinený bol v posledných desiatich rokoch viackrát vo výkone trestu uloženého za úmyselný trestný čin, čo vyplýva z odpisu registra trestov obvineného (č. l. 581-585).

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanej veci, ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g), písm. i) Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného V. P. podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.